॥ ಅಥ ಶ್ರೀ ಸಾಯಿ ಸಚ್ಚರಿತೆ ॥

ಅಧ್ಯಾಯ ನಾಲ್ಕು

ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸರಸ್ವತ್ಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಗುರುಭ್ಯೋ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಕುಲದೇವತಾಯೈ ನಮಃ ॥
ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮಚಂದ್ರಾಭ್ಯಾಂ ನಮಃ ॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾಯ ನಮಃ ॥

ಹಿಂದಿನೆರಡು ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲಿ ಮಂಗಲಾಚರಣ ॥ ಹೇಳಿದೆ ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಯೋಜನ ।
ಅಧಿಕಾರಿ-ಅನುಬಂಧ ನಿರೂಪಣ । ಇವುಗಳ ವಿವರಣವಾಯಿತು ॥ 1

ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಈ ಸಂತರು । ಈ ಭೂಮಿಯಲೇಕೆ ಅವತರಿಸಿದರು ।
ಅಂಥ ಪ್ರಖರರ ಕರ್ಮವಾದರೂ । ಯಾವುದದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು ॥2

ಇನ್ನು ಶ್ರೋತೃ ಮಹಾರಾಜರೆ ನೀವು । ನಾನೊಂದು ನಿಮ್ಮ ಚರಣರಜವು ।
ನಿಮ್ಮ ಅವಧಾನದೊಡನೆ ಎನಗೆ ಕಾರ್ಯವು । ಅದಕೇಳಲು ನಾಚಿಕೆಯಿಲ್ಲೆನಗೆ ॥ 3

ಮೊದಲೇ ಸವಿಯಾದ ಸಂತಚರಿತೆಯಿದು । ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಯಿ ಕಥಾಮೃತವಿದು ।
ಸಾಯಿಯ ಅನನ್ಯ ಭಕ್ತರಿದನುಂಡು । ಆನಂದಯುಕ್ತರಾಗಲಿ ॥ 4

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಅಲಕ್ಷಿಸುವರು ಆಶ್ರಮ-ವರ್ಣ । ಶೂದ್ರರಾಗಬಯಸುವರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ।
ಮಾಡಿ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರ ಮೌನ ಖಂಡನ । ದಂಡನೆಯ ವಿದಿಸಬಯಸುವರು ॥5

ಯಾರೂ ಧರ್ಮ ವಚನ ಮನ್ನಿಸರು । ಮನೆ ಮನೆ ವಿದ್ವಾನರೇ ಎಲ್ಲರೂ ।
ಒಬ್ಬರಿಗಿಂತ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬರು । ಯಾರೂ ಯಾರದನು ಕೇಳರು ॥ 6

ಸೇವ್ಯಾಸೇವ್ಯ ಭಕ್ಷ್ಯಾಭಕ್ಷ್ಯ । ಆಚಾರ ವಿಚಾರದತ್ತ ಪೂರ್ಣದುರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ।
ಮದ್ಯಮಾಸಗಳನು ಎಲ್ಲರ ಸಮಕ್ಷ । ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ತಿನ್ನುವರು ॥ 7

ಅಡಗಿ ಧರ್ಮದ ಮುಸುಕಿನೊಳಗೆ । ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಸುವರು ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ।
ತೊಡಗುವದು ಪಂಥದ್ವೇಷ ಅವರೊಳಗೆ । ಇದರಿಂದ ಜನರು ಗಲಿಬಿಲಿಗೊಳ್ಳುವರು ॥ 8

ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯೆಗಳ ಬೇಸರ । ಕರ್ಮಠರಿಗೆ ಅನುಷ್ಠಾನಗಳ ಬೇಸರ ।
ಯೋಗಿಗಳಿಗೆ ಜಪತಪ ಧ್ಯಾನವ ಬೇಸರ । ಇದು ಸಮಯ ಸಂತಾವತರಣಕೆ ॥9

ಜನ ಧನ ಮಾನ ಪುತ್ರದಾರಾ । ಇದೇ ಸುಖಸರ್ವಸ್ವಕೆ ಆಧಾರ ।
ತಿಳಿದು ತೊರೆವರು ಧರ್ಮ ವಿಚಾರ । ಸಂತರಾಗ ಅವರತರಿಸುವರು ॥ 10

ಆತ್ಯಂತಿಕ ಶ್ರೇಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ । ದೂರಾಗುವರು ಧರ್ಮಗ್ಲಾನಿಯಿಂದಾಗೆ ।
ತೊಡಗಲು ಧರ್ಮ ಜಾಗೃತಿಗೆ । ಸಂತರು ಅವತಾರ ತಳೆವರು ॥ 11

ಆಯುರಾರೋಗ್ಯ-ಐಶ್ವರ್ಯಕ್ಕೆರವಾಗುವರು । ಜನ ಶಿಶ್ನೋದರ ಪಾರಾಯಣರಾಗುವರು ।
ಸರ್ವಸ್ವವಾಗಿ ನಿಜೋದ್ಧರಣ ಮರೆವರು । ಆಗ ಸಂತರವತರಿಸುವರು ॥ 12

ಆಗಲು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮರಕ್ಷಣ । ಮಾಡಲು ಅಧರ್ಮದ ನಿರ್ದಲನ ।
ದೀನದರಿದ್ರ, ಅಶಕ್ತರ ಸಂರಕ್ಷಣ । ಕ್ಷಿತಿಯಲಿ ಅವತಾರ ಸಂತರದು ॥ 13

ಸಂತರು ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಕ್ತರು । ದಿನೋದ್ಧರಣಕೆ ಸದೈವ ಉದ್ಯುಕ್ತರು ।
ಪರಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವತರಿಸುವರು । ನಿಜಸ್ವಾರ್ಥವು ಅವರಿಗಿಲ್ಲ ॥ 14

ನಿವೃತ್ತಿಯ ಅಡಿಪಾಯ ಹಾಕುವರು । ಪ್ರವೃತಿಯ ಇಮಾರತಿಗವರು ।
ಪರಮಾರ್ಥದ ಗುಡಿಯ ಕಟ್ಟುವರು । ಭಕ್ತರನುದ್ಧರಿಸುವರು ಸಹಜದಲಿ ॥15

ಧರ್ಮಕಾರ್ಯ ಧರ್ಮ ಜಾಗೃತಿ ಬಯಸಿ । ಅವತಾರ ಕಾರ್ಯವ ಸಂಪಾದಿಸಿ ।
ನಿಜಕಾರ್ಯವ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿ । ಅವತಾರ ಸಮಾಪ್ತಿಯ ಮಾಡುವರು ॥ 16

ಸಕಲಜಗದಾನಂದಕರ । ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನವ ಪರಮೇಶ್ವರ ।
ಆ ಪರಮೇಶ್ವರನೇ ಗುರು । ಅವನೇ ಶಂಕರ ಸುಖಕರ ॥ 17

ಅವನೇ ನಿರತಿಶಯ ಪ್ರೇಮಾಸ್ಪದ । ನಿತ್ಯನಿರಂತರ ಅಭೇದ ।
ಅರಿಯನವ ದೇಶಕಾಲ ವಸ್ತು ಭೇದ । ಪರಿಚ್ಛೇದಾದೀತನವನು ॥ 18

ಪರಾಪಶ್ಯಂತಿ ಮಧ್ಯಮಾವೈಖರಿಯವು । ನಾಲ್ಕು ವೇದಗಳು ವರ್ಣಿಸುತ ದಣಿದವು ।
ನೇತಿ ನೇತಿ ಎಂಬಲ್ಲಿಯೇ ನಿಂತವು । ಚತುರತೆಯು ನಡೆಯದು ವೇದಗಳದು ॥ 19

ನಾಚಿದವು ಘಟಶಾಸ್ತ್ರ ಷಡ್ದರ್ಶನಗಳು । ದಣಿದವು ಪುರಾಣ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ।
ಕೊನೆಗೆ ಕಾಯಾ ವಾಚಾ ಮನದಿಂದವುಗಳು । ಅರಿತವು ನಮನವೇ ಸಾಧನವೆಂದು ॥ 20

ಇಂಥ ಸಂತ ಸಾಯಿಯ ಚರಿತ್ರ । ಲೀಲೆಗಳಾದವು ಅತ್ಯಂತ ವಿಚಿತ್ರ ।
ಕೇಳಿ ಯಾರ ಕಥೆಗಳ ವಿಚಿತ್ರ । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಪಾವನವಾದವು ॥ 21

ಅವನೇ ಚಾಲಕನು ಸರ್ವೇಂದ್ರಿಯಗಳಿಗೆ । ಬುದ್ಧಿ ಕೊಡುವವನು ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಗೆ ।
ಯಥಾಕ್ರಮ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಗೆ । ಆಯಾಸವಾಗದಿರಲು ಕಾರಣನವ ॥ 22

ಸರ್ವರ ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯೂ ಅವನು । ಬಾಹ್ಯಾಭ್ಯಂತರ ಸರ್ವಗಾಮಿಯವನು ।
ಇಂತಿರುವಾಗ ಚಿಂತೆ ಎನಗೇನು । ಇನಿತೂ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ॥ 23

ಅವನ ಒಂದೊಂದೇ ಗುಣವ ನೆನೆಸಲು । ವೃತ್ತಿಯೇ ತಟಸ್ಥವಾಗಲು ।
ಬಹುದೆಂತು ನುಡಿಯಲಿ ವರ್ಣಿಸಲು । ದೃಢ ಮೌನತೆಯೇ ತತ್ಕಥನವು ॥ 24

ಸುಮನದಾಘ್ರಾಣನೆಯು ಮೂಗಿನಿಂದ । ಶೀತೋಷ್ಣದ ಸ್ಪರ್ಶವು ತ್ವಚೆಯಿಂದ ।
ಸೌಂದರ್ಯಸುಖದನುಭವ ನಯನದಿಂದ । ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸುಖಪಡಬೇಕು ॥ 25

ನಾಲಿಗೆಗೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ಸ್ವಾದ । ತಿಳಿದರೂ ಮಾಡಲು ಬಾರದದರ ಅನುವಾದ ।
ಅದರಂತೆ ಸಾಯಿಯ ಗುಣಾನುವಾದ । ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಬಾರದೆನಗೆ ॥ 26

ಸದ್ಗುರುವಿನ ಮನಸಿಗೆ ಬಂದಾಗ । ಪ್ರೇರಣೆಯ ತಾನೇ ಈಯುವನಾಗ ।
ಅನಿರ್ವಚನೀಯವನು ನುಡಿಸುವಾಗ । ಸ್ವಜನರಿಂದ ಅದನು ಮಾಡಿಸುವನು ॥ 27

ಇದು ಅಲ್ಲ ಕೇವಲ ಶಿಷ್ಟಾಚಾರ । ಮಾತಲ್ಲ ಇವು ಬರಿ ಉಪಚಾರ ।
ಮನೋಭಾವದ ಈ ಉದ್ಗಾರ । ಚಿತ್ತಗೊಡಿರೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ ॥ 28

ಹೇಗೆ ನೃಸಿಂಹವಾಡೀ ಗಾಣಗಾಪುರ । ಮತ್ತೆ ಭಿಲವಡಿ ಅಥವಾ ಔದುಂಬರ ।
ಹಾಗೆಯೇ ಪವಿತ್ರವಿದು ಗೋದೆಯ ತೀರ । ಕ್ಷೇತ್ರ ಶಿರಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಅಲ್ಲಿ ॥ 29

ಗೋದಾವರಿಯ ಪವಿತ್ರ ತೀರ । ಗೋದಾವರಿಯ ಪವಿತ್ರ ನೀರ ।
ಗೋದಾವರಿಯ ಶೀತ ಸಮೀರ । ಇವು ಭವತಿಮಿರ ನಾಶಕಗಳು ॥ 30

ಗೋದಾವರಿಯದು ರುಚಿರ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ । ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ।
ಶ್ರೇಷ್ಠರ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗಿಂತ । ಸಂತ ಪ್ರವರವಾಯಿತು ಅಲ್ಲಿ ॥ 31

ಅನೇಕ ತೀರ್ಥಗಳು ಗೋಮತಿ ತೀರದಲ್ಲಿ । ಅಘ ವಿನಾಶಕ ಜಲವಿರುವದಿಲ್ಲಿ ।
ಸ್ನಾನ ಪಾನಗಳಿಂದ ಭವರೋಗ ಕಳೆಯುವದಿಲ್ಲಿ । ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದೆ ಪುರಾಣಾಂತರದಿ ॥ 32

ಈ ಗೋದೆ ಇರುವದು ಅಹಮದನಗರದಲ್ಲಿ । ಕೋಪರಗಾಂವ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ।
ಕೋಪರಗಾಂವ ಊರಿನ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ । ದಾರಿ ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋಗುವದು ॥ 33

ಗೋದೆಯ ದಾಟಿ ಆಚೆಯ ದಂಡೆಗೆ । ಸುಮಾರು ಮೂರು ಹರದಾರಿ ಹೋದಾಗ್ಗೆ ।
ವಾಹನ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ನಿಮಗಾವದೊಳಗೆ । ಎದುರು ಶಿರಡಿ ಕಾಣುವದು ॥ 34

ನಿವೃತ್ತಿ ಜ್ಞಾನದೇವ ಮುಕ್ತಾಬಾಯಿ । ನಾಮಾಜನೀ ಗೋರಾ ಗೋಣಾಯೀ ।
ತುಕಾ ನರಹರಿ ನರಸೀಭಾಯಿ । ಸಜನಕಸಾಯಿ ಸಾವತಾ ॥ 35

ಹಿಂದೆ ಸಂತರು ಆಗಿ ಹೋದರು । ಇಂದಿಗೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರುವರು ।
ವಸುದೈವ ಕುಟುಂಬಿಗಳವರೆಲ್ಲರೂ । ದುಃಖ ಕಷ್ಟದಲಿ ಆಧಾರರವರು ॥ 36

ರಾಮದಾಸ ಸಂತಪ್ರವರರು । ಗೋದಾ ತೀರವ ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು ।
ಕೃಷ್ಣಾತೀರದಿ ಪ್ರಕಟರಾದರು । ಜಗದುದ್ಧಾರ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ॥ 37

ಅಂತೆಯೇ ಸಾಯಿ ಯೋಗೀಶ್ವರರು । ಜಗದುದ್ಧಾರಕಾಗಿ ಅವರು ।
ಗೋದಾತೀರದಿ ಅವತರಿಸಿದರು । ಶಿರಡಿಯ ಪುಣ್ಯವು ದೊಡ್ಡದೆಂದು ॥ 38

ಪರಿಸದಿಂದ ಲೋಹಕ್ಕೆ ಕನಕತನ । ಅದಕೆ ಸಂತರಿಗೆ ಕೊಡುವರು ಪರಿಸದ ಉಪಮೆಯನ ।
ನೋಡಿ ಸಂತರ ಅಲೌಕಿಕತನ । ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜರೂಪವನೆ ಕೊಡುವರು ॥ 39

ದೂರವಿಟ್ಟು ಭೇದಭಾವ । ಸ್ಥಿರಚರವೆಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವಭಾವ ।
ತಮಗೆಲ್ಲ ಈ ವಿಶ್ವವಿಭವ । ಅಖಂಡ ವೈಭವ ಬ್ರಹ್ಮನದು ॥ 40

ಹೀಗೆ ಸರ್ವ ವಿಶ್ವವೇ ಯಾವಾಗ । ನಾನೇ ಆಗಿರುವೆಂಬರಿವಾದಾಗ ।
ಏನು ಹೇಳಲಿ ಆ ಸುಖದ ಸೌಭಾಗ್ಯ । ಪರಮ ಸದ್ಭಾವ ಪಡೆದೀತು ॥ 41

ಇಂಥ ನನ್ನ ತನ ಪಡೆದ ಮೇಲೆ । ವೈರಭಾವವದಿನ್ನಾರ ಮೇಲೆ ।
ನನ್ನೊಹೊರತು ಬೇರೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ । ಯಾರಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹೆದರುವದು ॥ 42

ದಾಮಾಜಿ ಮಂಗಳವೇಢೆಯಲ್ಲಿ । ಸಮರ್ಥ ರಾಮದಾಸರು ಸಜ್ಜನಗಡದಲ್ಲಿ ।
ನೃಸಿಂಹ ಸರಸ್ವತಿ ವಾಡಿಯಲ್ಲಿ । ಅಂತೆಯೇ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಯಿನಾಥರು ॥ 43

ಪರಮ ದುರ್ಘಟ ಮತ್ತು ದುಸ್ತರ । ಗೆದ್ದರಾರೋ ಇಂಥ ಈ ಸಂಸಾರ ।
ಶಾಂತಿಯೇ ಯಾರ ಅಲಂಕಾರ । ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರವೇ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತ ॥ 44

ವೈಷ್ಣವರಿಗಿದು ತವರುಮನೆ । ಉದಾರರಲೂ ಉದಾರನಿವನೇ ।
ಪರಮಾರ್ಥ ಕರ್ಣನ ಅವತಾರನು । ಎಲ್ಲದರ ಸಾರವೇ ಈ ಸಾಯಿ ॥ 45

ನಾಶವಂತವಲ್ಲ ಅವರ ಪ್ರೀತಿ । ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲಿ ತೊಡಗಿದೆ ವೃತ್ತಿ ।
ಲಕ್ಷ ಒಂದೇ ಪರಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಆ ಸ್ಥಿತಿಯನೆಂತು ವರ್ಣಿಸಲಿ ॥ 46

ಐಹಿಕದ್ದಿಲ್ಲ ಉತ್ಕರ್ಷಾಪಕರ್ಷ । ಆಮುತ್ರಿಕದ್ದಿಲ್ಲ ಹರ್ಷಾಮರ್ಷ ।
ಅಂತರಂಗ ನಿರ್ಮಲವೆಂತೋ ಆದರ್ಶ । ವಾಚೆಯು ಅಮೃತವ ವರ್ಷಿಸುವದು ॥47

ರಾಜಾರಂಕ ದರಿದ್ರರು ದೀನ । ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸರಿಸಮಾನ ।
ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಮಾನಪಮಾನ । ಸರ್ವ ಭೂತಗಳಲಿ ತುಂಬಿರುವ ಭಗವಾನ ॥ 48

ಜನರೊಡನೆ ಆಡುವರು ನಡೆಯುವರು । ಬಯಲಾಟದಲಿ ಕುಣಿತವನ್ನೂ ನೋಡುವರು ।
ಗಝುಲಗಾಯನಗಳನು ಕೇಳಿ ನಲಿಯುವರು । ಆದರೂ ಸಮಾಧಿಗಂತೂ ಭಂಗವಿಲ್ಲ ॥ 49

ಅಲ್ಲಾನಾಮದ್ದೇ ಯಾರಿಗೆ ಮುದ್ರೆ । ಜಗವೆಚ್ಚರಿದ್ದಾಗ ಮಾಡುವವನು ನಿದ್ರೆ ।
ಎಚ್ಚರಾಗುವ ಜಗ ಮಾಡಿದಾಗ ನಿದ್ರೆ । ಸಮುದ್ರದಂತೆ ಶಾಂತಂತರಂಗ ॥50

ಆಶ್ರಯ ನಿಶ್ಚಯ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯದು । ನಿಶ್ಚಿತ ಕರ್ಮವು ಒಂದೂ ಇರದು ।
ಬಹುಶಃ ಕುಳಿತ ಸ್ಥಳವೂ ಬದಲಾಗದು । ಆದರೂ ವ್ಯವಹಾರಗಳನೆಲ್ಲ ಅರಿತಿರುವನು ॥ 51

ದರಬಾರದಂತೆ ಹೊರಗಿನ ಶಿಸ್ತು । ಕಥೆಗಳ ಹೇಳುವ ಮುನ್ನೂರರವತ್ತು ।
ಇದು ಎಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ನಡೆಯುತಿತ್ತು । ಆದರೆ ಮೌನದ ಗಂಟನು ಬಿಚ್ಚನು ॥ 52

ಗೋಡೆಗೆ ಆತು ನಿಲ್ಲುವರು । ಮುಂಜಾನೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವರು ।
ಲೇಂಡಿಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಚಾವಡಿಗೆ ಹೋಗುವರು । ಆದರೆ ಆತ್ಮಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರ ಅಖಂಡ ॥ 53

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಯಾವ ಜನ್ಮಾಂತರದಲಿ । ಯಾವ ಪ್ರಸಂಗ,ಯಾವ ಕಾಲದಲಿ ।
ತಪವನಾಚರಿಸಿದ್ದೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲಿ । ಸಾಯಿಯು ಎನ್ನ ಉಡಿಯಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು ॥ 54

ಇದಕೆನ್ನಬೇಕೆ ತಪದಫಲ । ನಾನಂತೂ ಜನ್ಮದಿಂದಲೇ ಬಲ ।
ಸಾಯಿಯೇ ಸ್ವಯಂ ದೀನವತ್ಸಲ । ಈ ನಿಶ್ಚಲ ಕೃಪೆ ಅವರದು ॥ 55

ಸಿದ್ಧಕೋಟಿಗಳಲ್ಲೇ ಇವರ ಜನನವಾದರೂ । ಸಾಧಕರಂತೆ ಅವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವರು ।
ವೃತ್ತಿಯು ಅತಿ ಲೀನ ನಿರಭಿಮಾನಿಗಳವರು । ಎಲ್ಲರ ಮನ ಕಾಯುವರು ॥ 56

ಪೈಠಣವನು ಹೇಗೆ ನಾಥರು । ಅಂತೆಯೇ ಆಳಂದಿಯ ಜ್ಞಾನದೇವರು ।
ಅದರಂತೆ ಶಿರಡಿಯನು ಸಾಯಿಯವರು । ಮಹಿಮಾಸಂಪನ್ನ ಮಾಡಿದರು ॥ 57

ಧನ್ಯ ಶಿರಡಿಯ ತೃಣ ಪಾಷಾಣ । ಅನಾಯಾಸದಲಿ ಯಾರಿಗೆ ಅನುದಿನ ।
ಸಿಕ್ಕಿತು ಬಾಬಾರ ಚರಣ ಚುಂಬನ । ಪದರಜಧಾರಣೆ ಮಸ್ತಕದಿ ॥ 58

ಶಿರಡಿಯೇ ನಮಗೆ ಪಂಢರಪುರ । ಶಿರಡಿಯೆ ಜಗನ್ನಾಥ ದ್ವಾರಕಾನಗರ ।
ಶಿರಡಿಯೇ ಗಯಾ-ಕಾಶಿ-ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ । ರಾಮೇಶ್ವರವೂ ಶಿರಡಿಯೇ ॥ 59

ಶಿರಡಿಯೇ ನಮಗೆ ಬದರಿ ಕೇದಾರ । ಶಿರಡಿಯೇ ನಾಶಿಕ-ತ್ರ್ಯಂಬಕೇಶ್ವರ ।
ಶಿರಡಿಯೇ ಉಜ್ಜಯಿನಿ ಮಹಾಂಕಾಳೇಶ್ವರ । ಶಿರಡಿಯೇ ಮಹಾಬಳೇಶ್ವರ ಗೋಕರ್ಣ ॥ 60

ಶಿರಡಿಯಲಿ ಸಾಯಿಯ ಸಮಾಗಮ । ನಮಗದೇ ನಿಗಮಾಗಮ ।
ಅವನೇ ಸರ್ವಸಂಸಾರೋಪಶಮ । ಅತ್ಯಂತ ಸುಗಮ ಪರಮಾರ್ಥ ಅವನೇ ॥ 61

ಸಮರ್ಥ ಸಾಯಿಯವರ ದರ್ಶನ । ಅದರಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಯೋಗಸಾಧನ ।
ಅವರೊಡನೆ ಮಾಡಲು ಸಂಭಾಷಣ । ಪಾಪಗಳ ಕ್ಷಾಲನವಾಗುವದು ॥ 62

ಅವರ ಚರಣಸಂವಾಹನ । ಅದೇ ನಮಗೆ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸ್ನಾನ ।
ಅವರ ಚರಣತೀರ್ಥ ಸೇವನ । ಅದೇ ವಾಸನೆಗಳ ನಿರ್ಮೂಲನೆ ॥ 63

ಅವರು ಇತ್ತ ಆಜ್ಞಾಪನ । ಅದೇ ನಮಗೆ ವೇದ ವಚನ ।
ಅವರ ಉದಿಪ್ರಸಾದಗಳ ಸೇವನ । ಸರ್ವಾರ್ಥದಲಿ ಪುಣ್ಯಪಾವನವು ॥ 64

ಸಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮ ಪರಬ್ರಹ್ಮ । ಸಾಯಿಯೇ ನಮ್ಮ ಪರಮಾರ್ಥ ಪರಮ ।
ಸಾಯಿಯೇ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಶ್ರೀರಾಮ । ನಿಜಾರಾಮರು ಶ್ರೀಸಾಯಿ ॥ 65

ಸಾಯಿ ಸ್ವತಃ ದ್ವಂದ್ವಾತೀತರು । ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ ಉದ್ವಿಗ್ನ ಅಥವಾ ಉಲ್ಲಸಿತರು ।
ಸದೈವ ನಿಜಸ್ವರೂಪದಿ ಸ್ಥಿತರು । ಯಾವಾಗಲೂ ಸನ್ಮಾತ್ರರು ॥ 66

ಶಿರಡಿಯು ಕೇವಲ ಕೇಂದ್ರ ಸ್ಥಾನ । ಬಾಬಾರ ಕ್ಷೇತ್ರವದು ಅತಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ।
ಉತ್ತರ ದಕ್ಷಿಣ ಹಿಂದುಸ್ತಾನ । ದೂರ ದೂರದವರೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ॥ 67

ಸಾಯಿಯ ಸಮಾಧಿ ಶಿರಡಿಯಲಿ । ಎಲ್ಲ ಸಂತರ ವಾಸವಿರುವದಿಲ್ಲಿ ।
ಯಾವ ಮಾರ್ಗದಿ ನಡೆಯುತ ಪ್ರತಿ ಪದದಲಿ । ಜೀವನದ ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚುವದು ॥68

ಕೇವಲ ಸಮಾಧಿ ದರ್ಶನದಿಂದ । ಸಾರ್ಥಕ ಜನ್ಮದ್ದಾಗುವದು ಅದರಿಂದ ।
ಸೇವೆಯಲೆ ಜೀವನದ ಸವಿಸುವುದರಿಂದ । ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಆ ಭಾಗ್ಯಕ್ಕೆ ॥69

ಮಶೀದೆ ಮತ್ತು ವಾಡೆಗಳ ಮೇಲೂ । ಅಂದವಾದ ನಿಶಾನೆಗಳ ಸಾಲು ।
ಆಕಾಶದೆತ್ತರಕೆ ಹಾರಾಡುತಿರಲು । ಭಕ್ತರ ಕೈ ಬೀಸಿ ಕರೆಯುವವು ॥ 70

ಬಾಬಾ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕೀರ್ತಿ ಮಹಂತರು । ಮಹತಿ ಹರಡಿದೆ ಊರು ಊರು ।
ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ಹರಕೆಯ ಹೊರುವರು । ಕೆಲವರು ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದಲೆ ಈಪ್ಸಿತ ಪಡೆವರು ॥71

ಯಾರದು ಏನೇ ಇರಲಿ ಮನೋಗತ । ಶುದ್ಧ ಬುದ್ಧಿ ಇರಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಕುತ್ಸಿತ ।
ದರ್ಶನ ಮಾತ್ರದಿಂದ ತಣಿಯುವದು ಚಿತ್ತ । ಜನರು ವಿಸ್ಮಿತರಾಗುವರು ಮನದಲಿ ॥ 72

ವಿಠ್ಠಲ ರುಖುಮಾಯಿ ಫಂಡರಿಯಲ್ಲಿ । ಆನಂದವಾಗುವದಿವರ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ।
ಅದೇ ವಿಠ್ಠಲ ದರ್ಶನವ ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿ । ಬಾಬಾ ಸಾಯಿಯವರು ಕೊಡುವರು ॥ 73

ಯಾರಿಗೆ ಅನಿಸೀತಿದು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ । ಕೇಳಿರಿ ಗೌಳಿಬುವಾ ಉಕ್ತಿ ।
ಅವನಿಗೆ ದೃಢ ವಿಠ್ಠಲನ ಭಕ್ತಿ । ಸಂಶಯ ನಿವೃತ್ತಿ ಆದೀತು ॥ 74

ಪಂಡರಪುರದ ವಾರಕರಿಯವರು । ಪ್ರತಿ ವರುಷ ಪಂಥರಪುರಕೆ ಹೋಗುವರು ।
ಇಂತೆಯೇ ಶಿರಡಿಗೂ ಅವರು ಹೋಗುವರು । ಬಾಬಾರ ಪ್ರೀತಿಯು ಬಹಳವರಿಗೆ ॥ 75

ಸಂಗಡ ಒಂದು ಗರ್ದಭ । ಜೊತೆಗೆ ಸಂಗಡಿಗ ಶಿಷ್ಯನೊಬ್ಬ ।
ಜಿವ್ಹೆಯಲಿ 'ರಾಮಕೃಷ್ಣಹರಿ' ಎಂಬ । ಗಜರ ನಿರಂತರ ನಡೆದಿತ್ತು ॥ 76

ವಯಸ್ಸು ತೊಂಭತ್ತೈದು ವರ್ಷ । ಚಾತುರ್ಮಾಸದಲಿ ಗಂಗಾತಟನಿವಾಸ ।
ಪಂಢರಪುರದಲಿ ಎಂಟು ಮಾಸ । ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ಸಲ ಬಾಬಾರ ಭೆಟ್ಟಿ ॥ 77

ಬಾಬಾರನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ನೋಡುತ್ತ । ಅನ್ನ ಬೇಕಿವರು ಆಗಿ ವಿನೀತ ।
ಇವನೇ ನಿಜದಲಿ ಪಂಢರಿನಾಥ । ಅನಾಥನಾಥನವ ದಯಾಳು ॥ 78

ರೇಶಿಮೆ ಅಂಚಿನ ಪಂಚೆ ಉಟ್ಟು । ಯಾರು ತಾನೇ ಸಂತರಾಗುವದುಂಟು ।
ಎಲುವುಗಳ ಸವೆಸಬೇಕು ಕಷ್ಟ ಬಟ್ಟು। ರಕ್ತವೇ ಕರಗಿಸಿ ನೀರಾಗಿಸಬೇಕು ॥ 79

ಸುಲಭವಾಗಿರುವದೇ ದೇವರಾಗುವದು । ಇವನೇ ಪಂಢರಿನಾಥ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಹುದು ।
ಜಗವೇ ಹುಚ್ಚವಯ್ಯಾ ದೃಢಭಾವ ಹಿಡಿದು । ಕಾಣಬೇಕು ನಾವು ದೇವರನು ॥ 80

ಪಂಢರಿನಾಥನಲಿ ಯಾವನಿಗೆ ಭಕ್ತಿ । ಅಂಥ ಭಗವದ್ಭಕ್ತನದೇ ಈ ಉಕ್ತಿ ।
ನಾ ಪಾಮರನದೆಷ್ಟು ಅನುಭವದ ಮಿತಿ । ಶ್ರೋತೃಗಳೇ ಪ್ರತೀತಿ ನೋಡಬೇಕು ॥ 81

ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯದು ನಾಮ ಸ್ಮರಣೆಯಲ್ಲಿ। 'ಅಲ್ಲಾ-ಮಾಲಿಕ್' ಅಖಂಡ ಮುಖದಲಿ ।
ತಮ್ಮೆದುರು ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಗಳಲಿ । ನಾಮ ಸಪ್ತಾಹ ಮಾಡಿಸುವರು ॥ 82

ದಾಸಗಣುವಿಗೊಮ್ಮೆ ಆಜ್ಞೆ ಇತ್ತರು । ನಾಮ ಸಪ್ತಾಹ ಆಗಲೆಂದರು ।
ದಾಸಗಣು ಅದಕೆಂದರು । ವಿಠ್ಠಲನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಬೇಕು ॥ 83

ಬಾಬಾ ಎದಿಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡು । ಹೇಳಿದರು ದಾಸಗಣೂನನು ಕಂಡು ।
ಹೌದ್ಹದು ವಿಠ್ಠಲ ಮೂರ್ತಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವದು । ಮಾತ್ರ ಭಕ್ತನು ಭಾವಾರ್ಥಿ ಇರಬೇಕು ॥ 84

ಡಾಕುರನಾಥನ ಡಂಕಪುರಿ । ಅಥವಾ ವಿಠ್ಠಲರಾಯನ ಪಂಢರಿ ।
ಅದೇ ಈ ರಣಛೋಡನ ದ್ವಾರಕಾನಗರಿ । ಅವನ ನೋಡಲು ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಿಲ್ಲ ॥ 85

ವಿಠ್ಠಲನೇನು ಏಕಾಂತದಿಂದೆದ್ದು । ಬೇರೊಬ್ಬನಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವನಿಲ್ಲ ಬಂದು ।
ಭಕ್ತನ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದರೆ ಉತ್ಕಟವಾದದ್ದು । ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಾ ಪ್ರಕಟನಾದಾನು ॥ 86

ತಂದೆಯ ಸೇವೆಯನು ಮಾಡಿ ಪುಂಡಲೀಕನು । ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು ಆ ದೇವನನ್ನು ।
ಇಟ್ಟಂಗಿಯ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದನು । ಪುಂಡಲೀಕನ ಆ ಭಕ್ತಿ ಭಾವಕ್ಕೆ ॥ 87

ಇರಲಿ, ಸಪ್ತಾಹ ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು । ಎನ್ನುವರು ಭಕ್ತಗಣುವಿಗೆ ಆಯಿತು ।
ವಿಠ್ಠಲ ಮೂರ್ತಿಯ ದರ್ಶನವಿಂತು । ನೋಡಿರಿ ಬಾಬಾರ ಪ್ರಚೀತಿಯ ॥ 88

ಒಮ್ಮೆ ಕಾಕಾ ಸಾಹೇಬ ದೀಕ್ಷಿತರು । ನಿಯಮದಂತೆ ಪ್ರಾತಃಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿದರು ।
ಆಸನಸ್ಥರಾಗಿ ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು । ವಿಠ್ಠಲನ ದರ್ಶನವಾಯಿತವರಿಗಾಗ ॥ 89

ಆಮೇಲೆ ಬಾಬಾರ ದರ್ಶನಕೆ ಹೋಗಲು । ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು ಬಾಬಾ ಕೇಳಲು ।
ವಿಠ್ಠಲ ಪಾಟೀಲ್‌ನಿನ್ನ ನೋಡಲು । ಬಂದಿದ್ದನಲ್ಲವೆ? ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತೇ ಅವನದು ॥ 90

ಬಹಳ ಚಂಚಲನಿರುವ ಈ ವಿಠ್ಠಲ । ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಮಾಡುವನು ಅಚಲ ।
ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಓಡಿಹೋದಾನು ಕಳ್ಳ । ಒಂದಿಷ್ಟು ದುರ್ಲಕ್ಷವಾಗಲು ॥ 91

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರಾತಃಕಾಲದ್ದಾಯಿತು । ಆಮೇಲೆ ಮಧ್ಯಾನ್ಹವಾಯಿತು ।
ಆಗ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಂತರ ಬಂತು । ವಿಠ್ಠಲ ದರ್ಶನದ ಕೌತುಕವಿದು ॥92

ಪಂಢರಪುರದ ವಿಠ್ಠಲನದು । ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನಿಪ್ಪತ್ತೈದು ।
ಪರಸ್ಥಳದವನೊಬ್ಬ ಮಾರುವದಕೆಂದು । ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ಬಂದನು ॥ 93

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಮೂರ್ತಿ । ಅದರದೇ ಈ ಪ್ರತಿಕೃತಿ ।
ನೋಡಲು ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಅತಿ । ಬಾಬಾರ ಮಾತು ನೆನಪಾಯಿತು ॥ 94

ದೀಕ್ಷಿತರು ಅತಿ ಪ್ರೀತಿ ಬಟ್ಟು । ಮಾರುವವನಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ।
ಚಿತ್ರವನೊಂದು ಕೊಂಡು ಅದನಿಟ್ಟು । ಭಾವದಿ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು ॥ 95

ವಿಠ್ಠಲ ಪೂಜೆಯಲಿ ಸಾಯಿಗೆ ಆದರ । ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಸುಂದರ ।
ಕೇಳಲು ಶ್ರವಣ ಮನೋಹರ । ಆನಂದ ನಿರ್ಭರರಾಗಿ ನೀವು ॥ 96

ಭಗವಂತರಾವ ಕ್ಷೀರಸಾಗರ । ತಂದೆ ವಿಠ್ಠಲಭಕ್ತವರ ।
ಪಂಢರಪುರಕ್ಕೆ ವಾರಂ ವಾರ । ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ನೇಮದಲಿ ॥ 97

ಮನೆಯಲಿ ವಿಠ್ಠಲ ಮೂರ್ತಿ ಇತ್ತು । ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಪಂಚತ್ವವಾಯಿತು ।
ಪೂಜೆನೈವೇದ್ಯಗಳಾಗದಾಯಿತು । ಶ್ರಾದ್ಧವನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ॥ 98

ವಾರಿಯದಂತೂ ನೆನಪಿಲ್ಲದಿರಲು । ಭಗವಂತರಾವ ಶಿರಡಿಗೆ ಬರಲು ।
ಬಾಬಾರಿಗೆ ಅವನ ನೆನಪು ಬರಲು । ನುಡಿದರು ಅವನಿದ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ॥99

"ಇವನೆನ್ನ ಆ ಸ್ನೇಹಿತನ ಮಗನೆಂದೇ । ಇವನನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಎಳೆದುತಂದೆ ।
ಎಂದಿಗೂ ಇವ ನೈವೇದ್ಯ ಮಾಡದೇ । ಉಪವಾಸ ಎನ್ನ ಇಟ್ಟಿರುವನು ॥ 100

ಉಪವಾಸ ಇರುವ ವಿಠ್ಠಲನ । ಅದಕೆ ಶಿರಡಿಗೆ ಕರೆತಂದೆನಿವನ ।
ಇನ್ನದರ ಸ್ಮರಣೆಯನಿತ್ತು ಅವನ । ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲು ಹಚ್ಚುವೆ" ॥ 101

ಒಮ್ಮೆ ಪರ್ವವಿಶೇಷವೆಂದು । ಪ್ರಯಾಗ ತೀರ್ಥದಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ।
ದಾಸಗಣೂರ ಮನಸಿನಲಿ ಬಂದು । ಅನುಜ್ಞೆಯ ಪಡೆಯಲು ಬಂದರು॥102

ಇತ್ತರರು ಬಾಬಾ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ । ಅದಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ದೂರ ।
ಇದೇ ತಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಗವೆಂಬುದರ । ದೃಢ ವಿಶ್ವಾಸ ಮನದಲಿರಲಿ ॥ 103

ನಿಜದಲೂ ಹೇಳಲೇನೀ ಕೌತುಕ । ಬಾಬಾರ ಚರಣದಲಿಡಲು ಮಸ್ತಕ ।
ಎರಡೂ ಹೆಬ್ಬೆರಳಲಿಳಿಯಿತು ಉದಕ । ಗಂಗೆ ಯಮುನೆಯರ ಜಲಬಂತು ಹರಿದು ॥104

ಬಾಬಾರ ಈ ಚಮತ್ಕಾರವನ್ನು ಕಂಡು । ದಾಸಗಣೂರ ಗಂಟಲು ಕಟ್ಟಿ ತಂದು ।
ಬಾಬಾರ ಉಪಕಾರವೆಷ್ಟು ಎಂದು । ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು ಅವರಿಗೆ ॥ 105

ವೈಖರಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಬಂದು । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮನತುಂಬಿ ಬಂದು ।
ಅಗಾಧಶಕ್ತಿ ಅಘಟಿತ ಲೀಲೆಯದು । ಇದನು ವರ್ಣಿಸಿ ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡರು ॥106

ದಾಸಗಣೂರ ಈ ಮಧುರ ಪದ್ಯವನು । ಕೇಳುವ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಇಚ್ಛೆಯನು ।
ಅದಕೆ ಈ ಪ್ರಸಾದಿಕ ಕವಿತೆಯನು । ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಅವರಿಚ್ಛೆ ಪೂರೈಸುವೆ ॥ 107

॥ ಪದ ॥

ಅಗಾಧಶಕ್ತಿಯು ಅಘಟಿತ ಲೀಲೆಯು ನಿನ್ನದು ಗುರುರಾಯಾ ।
ಜಡಜೀವವನೀ ಭವದಾಟಿಸಲು ನೌಕೆಯು ನೀ ಸದಯಾ ॥ಪ॥

ವೇಣೀಮಾಧವನಾಗಿ ಪಾದದಲಿ ಪ್ರಯಾಗ ತೋರಿದೆ ।
ಹೆಬ್ಬೆರಳೆರಡಲಿ ಗಂಗೆಯಮುನೆಯರ ಪ್ರವಾಹವನೆ ಹರಿಸಿದೆ ॥1॥

ಕಮಲೋದ್ಭವ, ಕಮಲಾವರ, ಶಿವಹರ ತ್ರಿಗುಣಾತ್ಮಕನಾಗಿ ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥನೇ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಚರಿಸುವೆ ನೀನಾಗಿ ॥2॥

ಪ್ರಹರ ಸಮಯದಿ ಬ್ರಹ್ಮನಂತೆ ನೀ ಜ್ಞಾನ ಮುಖದಿ ನುಡಿವೆ ।
ತಮೋಗುಣದ ಆ ರುದ್ರರೂಪವನು ತೋರುವೆ ನಡುನಡುವೆ ॥3॥

ಯಾವಾಗಾದರೂ ಕೃಷ್ಣನಂತೆ ನೀ ಬಾಲಲೀಲೆ ತೋರುವೆ ।
ಭಕ್ತ ಹೃದಯವನೆ ಮಾಡಿ ಸರೋವರ ಹಂಸನು ನೀನಾಗುವೆ ॥4॥

ಯವನನೆನ್ನಲು ನಿನಗಿರುವದು ಶ್ರೀಗಂಧದಲಿ ಪ್ರೀತಿ ।
ಹಿಂದುವೆನ್ನಲು ಸದ್ದೈವ ನಿನ್ನದು ಮಶೀದಿಯಲಿ ವಸತಿ ॥5॥

ಧನಿಕನೆನುವೆನಾದರೆ ದಿನದಿನವೂ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಗೈವೆ ।
ಫಕೀರನೆಂದರೂ ಕುಬೇರನನು ನೀ ದಾನದಿ ನಾಚಿಸುವೆ ॥6॥

ನಿನ್ನ ವಸತಿಗೆ ಮಶೀದೆಯನಲಲ್ಲಿರುವದು ತೇಜಾಗ್ನಿ ।
ಉದಿಯನು ಜನರೆಲಿ ಹಂಚಲು ಇಡುವೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿತ ಸದಾ ಧುನಿ ॥7॥

ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಬಡೆ ಭಕ್ತನು ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವ ।
ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ದಿನಕರ ಬರಲು ಆರತಿಯನು ಬೆಳಗುವ ॥8॥

ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲು ಸೇವಕರಂದದಿ ಭಕ್ತರು ನಿಂತಿಹರು ।
ಛತ್ರ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿರುವರು ನಿನಗೆ ಚಾಮರ ಬೀಸುವರು ॥9॥

ಕಹಳೆ ತುತೂರಿ ಬಜಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಗಣಗಣಿಸುವ ಗಂಟೆ ।
ವಂದಿಮಾಗಧರು ಡೌಲಲಿನಿಂತರು ಧರಿಸಿ ಬಿಲ್ಲೆ ಪಟ್ಟೆ ॥10॥

ಆತ್ರಯದೇವರ ಇಂಥ ಲೀಲೆಗಳ ದಿನವೂ ತೋರುವರಿಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾರವರೇ ಕಂಡು ಬರುವವು ನಮ್ಮ ಪ್ರತೀತಿಯಲಿ ॥11॥

ಆರತಿ ಸಮಯದಿ ದಿವ್ಯಾಸನದಲಿ ಕಾಣುವೆ ಕಮಲಾವರ ।
ಸಾಯಂಕಾಲದಿ ಧುನಿಯ ಎದುರಿನಲಿ ಆಗುವೆ ಮದನಹರ ॥12॥

ಹೀಗಿರುತಿರಲೂ ಸುಮ್ಮನೆ ಮನ್ಮನ ತಿರುಗುವದೆಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ।
ಈ ಚಂಚಲ ಮನವನು ಸ್ಥಿರವಾಗಿಸು ಇದೇ ವಿನಂತಿ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ॥13॥

ಅಧಮಾಧಮ ನಾ ಮಹಾಪಾತಕಿ ಶರಣಾಗತನಾದೆ ।
ಗುರುರಾಯಾ ನೀ ದಾಸಗಣುವಿನ ತ್ರಿತಾಪ ಹರಿಸೆಂದೆ ॥14॥

ಅಘೋರ ಪಾಪಗಳ ತೊಳೆಯಲು । ಜನರುಗಂಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ।
ಸಂತ ಚರಣದಿ ಗಂಗೆ ಬರುವಳು । ನಿಜ ಪಾಪಕಳಕೊಳ್ಳಲು ॥108

ಬಿಟ್ಟು ಪವಿತ್ರವಾದ ಚರಣಗಳ । ಬೇಕಿಲ್ಲ ಯಾತ್ರೆ ಗೋದೆಗಂಗೆಯವರುಗಳ ।
ಭಾವದಿ ಕೇಳಲೀ ಸಂತಸ್ತೋತ್ರಗಳ । ಸಾಯಿಯ ರುಚಿರ ಚರಿತ್ರೆಯನು ॥ 109

ಗೋಣಾಯಿಗೆ ಭೀಮರಥಿಯಲ್ಲಿ । ತಮಾಲನಿಗೆ ಭಾಗೀರಥಿಯಲ್ಲಿ ।
ನಾಮದೇವ ಮತ್ತು ಕಬೀರರು ಶಿಂಪಿಯಲ್ಲಿ । ಸುದೈವದಿ ಪ್ರಾಪ್ತರಾದರು ॥ 110

ಅದರಂತೆ ಶ್ರೀಸಾಯಿನಾಥರು । ಹದಿನಾರು ವರುಷದ ಎಳೆ ಹರೆಯದವರು ।
ಭಕ್ತರಿಗಾಗಿ ಮೊದಲು ಪ್ರಕಟರಾದರು । ಶಿರಡಿಯಲಿ ಬೇವಿನ ಮರದಡಿ ॥ 111

ಪ್ರಕಟರಾದಾಗಲೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಗಳು । ವಿಷಯ ವಾಸನೆ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೂ ।
ಮಾಯೆಯ ಒದ್ದು ದೂರವಿರಿಸಲು । ಮುಕ್ತಿ ಚರಣದಿ ವಿನೀತವಾಯಿತು ॥ 112

ಜನ್ಮ ಬಾಬಾರದು ಯಾವ ದೇಶದಲಿ । ಇಲ್ಲವೇ ಯಾವ ಪವಿತ್ರ ವಂಶದಲಿ ।
ಯಾವ ಮಾತಾಪಿತರ ಅಂಕದಲ್ಲಿ । ಇದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ॥ 113

ಅವರ ಪೂರ್ವಾವಸ್ಥೆಯನು ಅರಿಯರು ಯಾರೂ । ಮತ್ತೆ ಯಾರವರಿಗೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರು ।
ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ ದಣಿದರೆಲ್ಲರು । ಯಾರಿಗೆ ಏನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ ॥ 114

ಬಿಟ್ಟು ಮಾತಾಪಿತರ ಮತ್ತು ಆಪ್ತಜನ । ಸಂಬಂಧಿಕರು ಮತ್ತು ಜಾತಿಮತಗಳನ ।
ತ್ಯಜಿಸಿದ್ದನೆಲ್ಲ ಸಂಸಾರವನ್ನ । ಪ್ರಕಟನಾದನು ಶಿರಡಿಯಲಿ ಜನಹಿತಾರ್ಥ ॥ 115

ಶಿರಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ವೃದ್ಧೆಯೊಬ್ಬಳು । ನಾನಾಚೋಸದಾರರ ತಾಯಿಯವಳು ।
ಪರಮ ಚಕಿತಳಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು । ಬಾಬಾ ಸಾಯಿಯ ಚರಿತೆಯನು ॥ 116

ಎಂದಳು ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಈ ಹುಡುಗ । ಬೆಳ್ಳಗೆ ತೆಳ್ಳಗೆ ಸುಂದರಾಂಗ ।
ಬೇವಿನ ಮರದಡಿಯಲಿ ಕುಳಿತಾಗ । ಮೊದಲು ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದನು ॥ 117

ಸುಂದರ ಬಾಲ ರೂಪವ ನೋಡಿ । ಜನರಿಗೆ ಬಹು ವಿಸ್ಮಯ ಮನದಿ ।
ಎಳೆಯವಯದಲಿ ಕಟುತರ ತಪದಿ । ಚಳಿಬಿಸಿಲುಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ॥ 118

ವಿಚಿತ್ರ ಇರುವಿದು ಎಳೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ । ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತೆಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಗೆ ।
ಊರೂರಿಂದ ಜನರಿಲ್ಲಿಗೆ । ಬರುವರಿವನ ದರ್ಶನಕೆ ॥ 119

ಹಗಲು ಯಾರ ಜೊತೆಯಿಲ್ಲ । ರಾತ್ರಿಯಲಾರ ಭೀತಿಯಿಲ್ಲ ।
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು ಜನಗಳಿಗೆಲ್ಲ । ಬಂತೆಲ್ಲಿಂದ ಈ ಬಾಲಮೂರ್ತಿ ॥ 120

ರೂಪರೇಖೆಗಳೆಲ್ಲ ಮುದ್ದಾಗಿರುವದು । ನೋಡಲು ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ ಬರುವದು ।
ದಿನರಾತ್ರಿ ಬೇವಿನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವದು । ಯಾರ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗನು ॥ 121

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊಡ್ಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿದು । ಹೀಗೆ ಹೇಗೆ ಈ ಬಾಲಕನಿರುವದು ।
ಮನೋಹರ ರೂಪ, ವಯ ಚಿಕ್ಕದು । ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬಯಲಲೇ ಇರುವನಿವ ॥ 122

ಹೊರನೋಟಕೆ ಕಾಣುವ ಚಿಕ್ಕವ । ಕೃತಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಹಿರಿಯರಿಗಿಂತ ಹಿರಿಯನಿವ ।
ವೈರಾಗ್ಯವೇ ಮೈವೆತ್ತಿರುವ । ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಲ್ಲರಿಗಿದು ದೊಡ್ಡದು ॥ 123

ಒಂದು ದಿನ ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು । ಖಂಡೋಬ ಕೆಲವರ ಮೈಯಲಿ ಬಂದು ।
ನಾಲ್ಕಾರು ಜನ ಹೂಂಕರಿಸತೊಡಗಿತು । ಜನರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳತೊಡಗಿದರು ॥ 124

ಇದು ಯಾವ ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಮಗು । ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ।
ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಇದು ಖಂಡೋಬದೇವರಿಗೂ । ಹೇಳಲೆಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದವನೊಬ್ಬ ॥125

ದೇವರೆಂದಿತು ಗುದ್ದಲಿ ತನ್ನಿರಿ । ನಾತೋರಿಸಿದಲ್ಲಿ ಅಗಿಯಿರಿ ।
ತೋರಿದ ಸ್ಥಳವನು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಗಿಯಿರಿ । ಆಗ ಈ ಬಾಲನ ಗುರುತು ತಿಳಿದೀತು ॥126

ಆಗಲ್ಲಿಯೇ ಊರ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲಿ । ಅದೇ ಬೇವಿನ ಮರದಡಿಯಲಿ ।
ಹಣಿಯಲು ಗುದ್ದಲಿಯ ಮೇಲೆ ಗುದ್ದಲಿ । ಇಟ್ಟಂಗಿ ಆ ಸ್ಥಳದಲಿ ದೊರೆತವು ॥ 127

ಇಟ್ಟಂಗಿಯ ಥರ ಮುಗಿಯಲು । ಬೀಸುಕಲ್ಲಿನ ಪಾಳೆಯ ಸರಿಸಲು ।
ಭುಯಾರ ಬಂದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳಲು । ಒಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ಸಮಯಿಗಳು ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದವು ॥ 128

ಗಚ್ಚುಗಾರೆಯ ಆ ತಳಮನೆಯಲ್ಲೂ । ಗೋಮುಖ ಮಣೆ ಮತ್ತು ಜಪಮಾಲೆಗಳು ।
ದೇವನೆಂದ ಈತ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ । ತಪವನೀ ಸ್ಥಳದಲಿ ಆಚರಿಸಿದ ॥ 129

ಜನರೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು । ಕೆದಕಿ ಕೆದಕಿ ಹುಡುಗನ ಕೇಳಿದರು ।
ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿ ಹೇಳಿದನು ಏನಾದರೂ । ಅದು ವಿನೋದವೆಂಬಂತೆ ಅವನಿಗೆ ॥ 130

ಎಂದರು ಇದು ಎನ್ನ ಗುರುವಿನ ಸ್ಥಾನ । ಇದು ಅತಿ ಪವಿತ್ರ, ನನ್ನ ವತನ ।
ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಇಡಿರಿದ ಮಾಡಿ ಜೋಪಾನ । ಎನ್ನ ಸದ್ವಚನವಿದ ಮನ್ನಿಸಿರಿ ॥ 131

ಬಾಬಾ ಹೀಗೆ ನುಡಿದರು । ಎಂದು ಕೇಳಿದವರು ಹೇಳಿದರು ।
ಬಾಬಾ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದರು । ಎನಲು ನಾಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿತು ॥ 132

ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿತು ನನ್ನದು ನನಗೇ । ಹೇಗೆ ಈ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬಾಬಾರ ಬಗ್ಗೆ ।
ಈಗ ತಿಳಿಯಿತು ಅದು ಏಕೆ ಹೀಗೆ । ಇರಬಹುದು ಸಹಜ ವಿನೋದವಿದು ॥ 133

ಬಾಬಾ ಮೊದಲೆ ವಿನೋದಪ್ರಿಯರು । ಅವರದೆ ಸ್ಥಾನವದು ಇರಬಹುದು ಇದ್ದರೂ ।
ಕಳೆಯುವದೇನು ಅದು ಗುರುವಿನದೆಂದರೂ । ಮಹತ್ವ ಕಡಿಮಯಾದೀತೇ ॥ 134

ಬಾಬಾರ ಆಜ್ಞೆಯ ಮನದಟ್ಟು । ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಇಟ್ಟಂಗಿ ಇಟ್ಟು ।
ನೆಲಮನೆಯನು ಮತ್ತೆ ಮುಚ್ಚಿಬಿಟ್ಟು । ಇದ್ದರು ಗುರುಸ್ಥಾನವದೆಂದು ತಿಳಿದು ॥ 135

ಅಶ್ವತ್ಥ ಇಲ್ಲವೇ ಔದುಂಬರವಿರುವಂತೆ । ಬಾಬಾರಿಗೆ ಈ ನಿಂಬ ವೃಕ್ಷ ಅದರಂತೆ ।
ಆ 'ಬೇವಿನಮರದ' ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಮಮತೆ । ಅದನು ಬಹಳ ಆದರಿಸುವರು ॥ 136

ಮ್ಹಾಳಸಾಪತಿ ಮೊದಲಾದವರು । ಹಳೆಯ ಶಿರಡಿಯ ಗ್ರಾಮಸ್ಥ ಜನರು ।
ಬಾಬಾರ ಗುರುವಿನ ಸಮಾಧಿಸ್ಥಾನವೆಂದರು । ವಂದನವ ಮಾಡುವರು ಅದಕೆಲ್ಲರೂ ॥ 137

ಆ ಸಮಾಧಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ । ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಮೌನದಲ್ಲಿ ।
ಬಾಬಾ ಮಾಡಿಹರು ತಪಶ್ಚರ್ಯವನಿಲ್ಲಿ । ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜನರಲಿ ಈ ವಾರ್ತೆ ॥ 138

ಸಮಾಧಿ ಮತ್ತು ಆ ಬೇವಿನ ಮರ ಸಹಿತ । ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಭೂಮಿಯಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ ।
ಸಾಠೆಸಾಹೇಬ ಬಾಬಾರ ಪರಮಭಕ್ತ । ನಾಲ್ಕು ಸಂಪಿನ ಇಮಾರತವ ಕಟ್ಟಿಸಿದರು ॥ 139

ಇದೇ ಇಮಾರತಿ, ವಾಡೆಗಳು । ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಯಾತ್ರಿಕರು ಬರಲು ।
ಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು । ಒಂದೇ ಸಮ ಗದ್ದಲವಲ್ಲಿರುತ್ತಿತ್ತು ॥ 140

ಬೇವಿನ ಮರದ ಸುತ್ತ ಕಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿದರು । ದಕ್ಷಿಣೋತ್ತರವಾಗಿ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮಾಡಿದರು ।
ಉತ್ತರ ಕಡೆಯ ಮೆಟ್ಟಲುಗಳನು ಹಾಕಿದರು । ಅಲ್ಲಿಂದ ಆ ನೆಲಮನೆಯ ತೋರಿಸಿದರು ॥ 141

ಆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಅಂದವಾಗಿ । ಮಾಡೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು ಜನರಿಗಾಗಿ ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬೇವಿನಕಟ್ಟೆಯು ಎದುರಾಗಿ । ಭಕ್ತ ಜನರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವರು ॥ 142

'ಗುರುವಾರ ಮತ್ತು ಶುಕ್ರವಾರದ ದಿನ । ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಕ್ಕೆ ಸಾರಿಸಿ ಅದನ ।
ಅಲ್ಲಿ ಲೋಬಾನ ಹಾಕಲು ಒಂದು ಕ್ಷಣ। ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ ಸುಖವ ಕೊಡುವನು' ॥ 143

ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ ಇದರೊಳು । ಶ್ರೋತೃಗಳು ಮನದಲಿ ಶಂಕಿಸಲು ।
ಸಾಯಿಯವರದೇ ಈ ಶಬ್ದಗಳು । ಕಿವಿಯಾರೆ ನಾ ಕೇಳಿರುವೆನು ॥ 144

ಇದು ನನ್ನ ಕೈಗಂಟಲ್ಲ । ನೀವು ಒಂದಿಷ್ಟು ಶಂಕಿಸಬೇಕಿಲ್ಲ ।
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಇದ ಕೇಳಿದವರಿರುವರಲ್ಲ । ಇದುವರೆಗೂ ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿದವರು ॥ 145

ಆ ಮೇಲೆ ದೀಕ್ಷಿತರ ವಾಡೆಯಾಯಿತು । ಪ್ರಶಸ್ತವಾಗಿರಲು ಅನುಕೂಲವಾಯಿತು ।
ಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಡವೂ ಎದ್ದಿತು । ಮುಂದೆ ಕೆಲದಿನಗಳಲ್ಲಿ ॥ 146

ದೀಕ್ಷಿತರು ಮೊದಲೇ ಪುಣ್ಯಕೀರ್ತಿಗಳು । ಭಾವಾರ್ಥದ ಪ್ರತಿಮೂರ್ತಿಗಳು ।
ಆಂಗ್ಲದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಲು । ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಿಜ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿದರು ॥ 147

ಶ್ರೋತೃಗಳಿಗಿಲ್ಲಿ ಶಂಕೆ ಬರಬಹುದು । ಮಥುರಾ ಕಾಶಿ ದ್ವಾರಕೆ ಬಿಡುವದು ।
ಧರ್ಮಬಾಹ್ಯ ಆಂಗ್ಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಳುವದು । ಪರಮಾರ್ಥದಾಯಕ ಹೇಗಾದೀತು ॥ 148

ಸಹಜವೇ ಶ್ರೋತೃಗಳ ಶಂಕೆಯಿದು । ನಿರಸನವಾಗಲು ಸಂತಸವಾಗುವದು ।
ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಷಯಾಂತರವಾಗುವದು । ಎಲ್ಲರ ಕ್ಷಮೆಯನು ಕೋರುವೆ ॥149

ಕಾಶೀಪ್ರಯಾಗ ಬದರೀಕೇದಾರ । ಮಥುರಾ ವೃಂದಾವನ ದ್ವಾರಕಾಪುರ ।
ಈ ಯಾತ್ರೆಗಳ ಪುಣ್ಯನಿಕರ । ಮೊದಲೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದರವರು ॥ 150

ಅಲ್ಲದೇ ಹಿರಿಯರು ಮಾಡಿದ ಪುಣ್ಯವು । ಧನ್ಯ ಅಪೂರ್ವ ಭಾಗ್ಯವು ।
ಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತವೆಲ್ಲ ಕೂಡಿದವು । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನವಾಯಿತದರಿಂದ ॥ 151

ಆಂಗ್ಲಭೂಮಿಗೆ ಹೋಗುವದು । ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲುಜಾರಿ ಬೀಳುವದು ।
ಅದರಿಂದ ಕಾಲು ಮುರಿದುದು । ಸಾಯಿ ದರ್ಶನಕೆ ಮೊದಲ ಕಾರಣವಾಯಿತು ॥ 152

ಮೇಲ್ನೋಟಕೆ ಅದು ಅನಿಸಿದರೂ ಕುಯೋಗ । ಪರಿಣಾಮದಲದು ಗುರುಪುಷ್ಯಯೋಗ ।
ಅದರಿಂದ ಫಲಿಸಿತು ಸದುದ್ಯೋಗ । ಅಲಭ್ಯ ಸಂಯೋಗ ಸಾಯಿಯದು ॥ 153

ಚಾಂದೋರಕರರ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು । ಸಾಯಿಯ ಕೀರ್ತಿ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು ।
ಎಂದರು ನೋಡಿರಿ ದರ್ಶನದ ಗತ್ತು । ಕೂಡಲೇ ಕುಂಟುತನ ಕಳೆದೀತು ॥ 154

ಆದರೂ ಈ ಕುಂಟುತನವೆಲ್ಲ । ದೀಕ್ಷಿತರು ಕೊರತೆಯೆಂದದನು ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ ।
ಮನದಲ್ಲೆ ಅಡಿಗಿದೆ ಆ ಕುಂಟುತನವೆಲ್ಲ । ಅದನ್ನು ಕಳೆಯಿರೆಂದರು ಸಾಯಿಗೆ ॥ 155

ತ್ವಚೆರುಧಿರ ಮಾಂಸ ಎಲವುಗಳಿಂದ । ನರದೇಹದ ಹಂದರವಾಗಿದೆ ಈ ಸಮುದಾಯದಿಂದ ।
ಕ್ಷಣಭಂಗುರ ಸಂಸಾರಚಕ್ರವಿದ । ಇದರಲಿ ಕುಂಟುಕಾಲನದೇನು ಮಹಾ ॥ 156

ಸನ್ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಒಂಭತ್ತು । ನವಂಬರ ತಿಂಗಳ ಎರಡು ತಾರೀಖು ಇತ್ತು ।
ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಸಾಯಿ ದರ್ಶನ ಲಭಿಸಿತು । ಮೊದಲಸಲ ಆ ದಿನ ॥ 157

ಮುಂದೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ । ಹೋದರು ಡಿಸೆಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ।
ಶಿರಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಶ್ರೀಯ ದರ್ಶನದಲ್ಲಿ । ಅಲ್ಲಿಯೇ ಉಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಮನವಾಯಿತು ॥158

ತೆಗೆದುಬಿಡಬೇಕು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಶೇಅರ । ಹಾಕಿಸಬೇಕೊಂದು ತಗಡಿನ ಚಪ್ಪರ ।
ಯಾತ್ರಿಕರಿಗಾದೀತು ಅನುಕೂಲಕರ । ಮೊದಲ ವಿಚಾರವಿದು ಮೂಡಿತು ॥159

ಕಟ್ಟಬೇಕು ವಾಡೆಯನೊಂದು । ಈ ವಿಚಾರ ಮನದಲಿ ಬಂದು ।
ಅಡಿಗಲ್ಲನಿಟ್ಟರು ಕಲ್ಲಕಟ್ಟಡದ್ದು । ಬರು ವರುಷವೇ ಸುಮುಹೂರ್ತದಲಿ ॥ 160

ಒಂಭತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರದ ದಿನದಂದು । ಬಾಬಾರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ।
ಅದನ್ನೇ ಸಮುಹೂರ್ತವೆಂದು ತಿಳಿದು । ಅಡಿಪಾಯವನು ತುಂಬಿದರು ॥ 161

ಕರೆದರೂ ಬಾರದಂತಹವರ । ಅಂದು ದೀಕ್ಷಿತರ ಬಂಧುಗಳಾದರು ।
ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದರು । ಆ ದಿನದ ಸುಮೂರ್ತಕ್ಕೆ ॥ 162

ಶ್ರೀದಾದಾಸಾಹೇಬ ಖಾಪರ್ಡೆಯವರು ಮೊದಲೇ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು ।
ಬಾಬಾರ ಅನುಜ್ಞೆಯ ಕೇಳಿದರು । ಅದಕಾರು ಅಡ್ಡಿ ಮಾಡುವರು ॥ 163

ಆದರೂ ಖಾರ್ಪಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಹೋಗೆಂದು । ದೀಕ್ಷಿತರಿಗೆ ಪಾಯಾತುಂಬೆಂದು ।
ಹತ್ತು ಡಿಸೆಂಬರದ ದಿನದಂದು । ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಜ್ಞೆಯನಿತ್ತರು ॥ 164

ಇನ್ನೊಂದು ಆ ದಿನದ ಮಹತಿ । ಅಂದಿನಿಂದ ಸುರುವಾಯ್ತು ಶೇಜಾರತಿ ।
ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಭಕ್ತಿ । ಪ್ರೀತ್ಯಾದರಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ॥ 165

ಮುಂದೆ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತು ನೂರಾ ಹನ್ನೊಂದರಲ್ಲಿ । ರಾಮನವಮಿಯ ಶುಭಮುಹೂರ್ತದಲಿ ।
ಗೃಹಪ್ರವೇಶ ಸಂಸ್ಕಾರವನು ಅಲ್ಲಿ । ವಿಧಿಪುರಃಸರ ಮುಗಿಸಿದರು ॥ 166

ಆ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಮಂತ ಬುಟ್ಟಿಯವರ ಕಟ್ಟಡವನು । ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿ ಬಹಳ ಹಣವನ್ನು ।
ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟರು ಬಾಬಾರ ದೇಹವನ್ನು । ದುಡ್ಡು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ॥167

ಮೂರು ವಾಡೆಗಳಾದುವಲ್ಲ । ಮೊದಲು ಒಂದೂ ಇರದಲ್ಲಿ ।
ಸಾಠೆಯವರ ವಾಡೆಯೇ ಮೊದಲಲ್ಲಿ । ಬಹಳ ಉಪಯೋಗವಾಯಿತೆಲ್ಲರಿಗೆ ॥ 168

ಈ ವಾಡೆಯ ಮಹತ್ವ ಇನ್ನೊಂದು । ಈ ಸ್ಥಾನದಲಿ ಮೊದಲಿಗೊಂದು ।
ಸುಂದರವಾದ ಹೂದೋಟವಿದ್ದು । ಅದ ಸ್ವಹಸ್ತದಿ ಬಾಬಾರೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದು ॥ 169

ಚಿಕ್ಕ ಕಥೆಯು ಈ ತೋಟದ್ದು । ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲಿ ಬರುವದು ।
ಸಾಯಿ ಚರಣದಿ ಹೇಮಾಡನ ಶಿರವಿದು । ಬಾಗುವದು ಶ್ರೋತೃಗಳ ಸಮವೇತ ॥ 170

ವಾಮನ ತಾತ್ಯಾ ಕೊಡಗಳ ಕೊಡುವರು । ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥರು ನೀರು ಹಣಿಸುವರು ।
ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೋಟ ಬೆಳೆಸುವರು । ಮುಂದವರು ಗುಪ್ತರಾದರು ॥ 171

ಮುಂದೆ ಔರಂಗಾಬಾದದಲ್ಲಿ । ಚಾಂದಪಾಟೀಲರು ಸಿಕ್ಕರಲ್ಲಿ ।
ಮದುವೆಯ ಬೀಗರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ । ಶಿರಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದರು ॥ 172

ಮುಂದೆ ದೇವಿದಾಸರು ಸಿಕ್ಕರು । ಜಾನಕೀದಾಸರು ಭೆಟ್ಟಿಯಾದರು ।
ಗಂಗಾಗೀರರು ಪರಿಚಿತರಾದರು । ಈ ತ್ರಿಕೂಟವು ಶಿರಡಿಯಲಿ ಸೇರಿತು ॥ 173

ಮೊಹಿದ್ದೀನನೊಡನೆ ಕುಸ್ತಿ । ಅಲ್ಲಿಂದಾಯಿತು ಮಶೀದಿಯಲಿ ವಸ್ತಿ ।
ಉಂಟಾಯಿತು ಡೋಂಗೆಳೆಯವರಲಿ ಪ್ರೀತಿ । ಭಕ್ತರು ಸುತ್ತಲೂ ನೆರೆದರು ॥ 174

ಈ ಎಲ್ಲ ವಾರ್ತೆಗಳ ಕಥನ । ಮುಂದಿನಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿದರ ಶ್ರವಣ ।
ಇನ್ನು ಹೇಮಾಡನು ಸಾಯಿಗೆ ಶರಣ । ಅನನ್ಯಭಾವದಿ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮನ ॥ 175

ಭಕ್ತ ಹೇಮಾಡಪಂತ ವಿರಚಿತೆ । ಯಥಾಮತಿ ಲಲಿತಾನುವಾದಿತೆ ।
ಸಾಯಿ ಸಮರ್ಥ ಸಚ್ಚರಿತೆ । ಸಾಯಿಸಮರ್ಥಾವತರಣಂ ನಾಮ ಚತುರ್ಥೋಧ್ಯಾಯಃ ಸಂಪೂರ್ಣಃ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರು ಸಾಯಿನಾಥಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ॥ ॥ ಶುಭಂ ಭವತು ॥